

AGENDA **EXPO**

tentoonstellingen

expositions

exhibitions

GALERIEËN

> 15.5

Yves De Vresse

USAGETERNE

>15/5, Oude Graanmarkt 46 rue du Vieux Marché aux Grains , Brussel/Bruxelles,
02-502.68.09. Di/ma/Tu > za/sa/Sa 10 > 18.00

Staalkaart

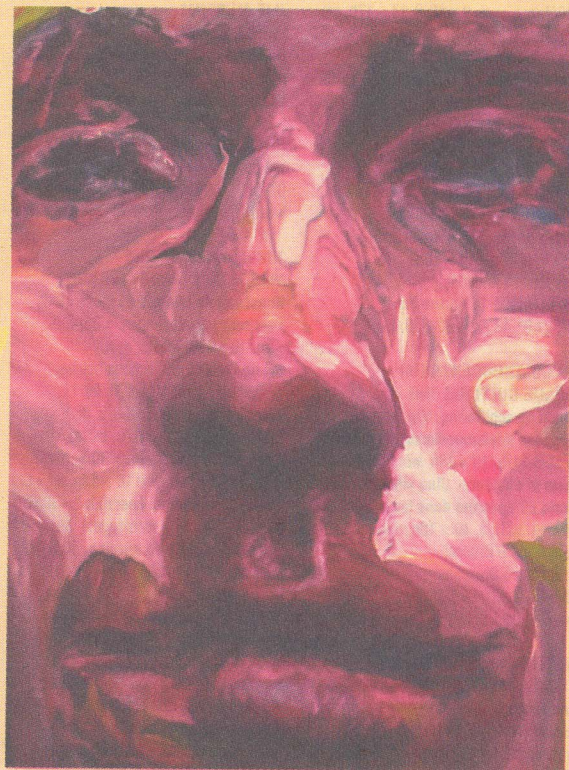
N De tentoonstelling *Jonge Belgische Schilders* brengt een staalkaart van wat er op dat vlak aan Franstalige kant zoal beweegt. Het merendeel van de deelnemers is wel in het buitenland geboren... Stephan Balleux (Brussel, 1974) toont een compacte presentatie van drie werken die zijn virtuositeit wel benadrukken, maar die individueel sterker zouden scoren. Het centrale doek toont een close-up van een aangezicht dat bijna vloeibaar wordt. Een video toont een soort 'verflandschap' dat door de camera in scheervlucht overvlogen wordt, als een tocht door de gestolde picturale bekommernissen van de kunstenaar.

Van de Portugese Isabel Baraona (Cascais, 1974) zagen we op *Art Brussels* een aantal gevoelige werken op de stand van galerie Archétype. De hier getoonde werkjes bevestigen al het goede dat we van haar denken. Systematische onderzoekt zij de mogelijkheden van het schilderkunstig oppervlak. Onuitgesproken angsten vinden hun uitdrukking in krassen op de huid van haar doeken. Dat pijn en lijden mooi kunnen zijn is te danken/wijten aan haar intens kleur-gevoel.

De emotionele, grafische doeken van Bernard Coets Gilcozar (Brussel, 1973) daarentegen, laten ons totaal onberoerd. We snapen dan ook totaal niet hoe deze artiest in deze selectie terecht komt. Nog een vreemde eend in de bijt is Nicolas Grimaud (Nice, 1972) wiens decoratief werk geïnspireerd wordt door verkeersborden en bewegwijzering.

De schilderkunstige installatie van Thomas Demey (Duinkerken, 1979) verraadt een architectuuropleiding. Zijn ingreep bestaat erin doeken zo tegen de wand op te stapelen dat een interessante dialoog ontstaat tussen de diverse geschilderde elementen en het dakgebinte van het pand. Ook het leven 'buiten' dringt door de ramen binnen in het werk. Dat aspect is nog het sterkst aanwezig bij Xavier Noiret-Thomé (Charleville-Mézières, 1971), wiens verleden als 'tagger' op de agressieve schilderijen afstraalt. De afbraakwerken aan de overkant van de straat vormen een levende illustratie van de bekommernissen in zijn werk. Léopoldine Roux (Lyon, 1979), van haar kant, toont onder andere een esthetisch zeer verantwoord onderzoek naar vormherhalingen. Charlotte Marchand (Toulon, 1968) heeft haar dagboek omgezet in lieflijk collagewerk, dat wat spankracht mist.

Het grote werk dat Barbara Kabot (Polen, 1970) toont, had een betere opstelling verdiend: de seriële, maar niet mechanische schilderstrant vormt een subtiel ritmisch vertikaal kleur- en lijnenspel,

waarvan in alle sereniteit zou moeten kunnen genoten worden.

Subtiliteit is ook te vinden in het werk van Bernard Gilbert (Dinant, 1970), zij het dat bij hem veel aan het toeval overgelaten wordt. Gilbert toont zich echter een meester in het selecteren van de juiste fragmenten.

De enige driedimensionale artiest in deze selectie hangt zijn werken aan de muur, zodat er twijfel ontstaat of zijn haut-reliefs beelden, dan wel schilderkunst zijn. Hughes Dubuisson (Brussel, 1971) toont alleszins bijzonder knappe, monochrome opstapelingen van verflagen die enige organische, zelfs antropomorfe verwijzingen niet uit de weg gaan.

Ill.: *Painting Painting* (c) S.Balleux